

Animălușele fermecate din Pădurea Înrourată

Mia, Șoricelul
Lily Small

Traducere din limba engleză
ALINA POPESCU

nemi

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
SMALL, LILY
Animăluțele fermecate din Pădurea Înrouată: Mia, șoricelul/
Lily Small; trad. din lb. engleză Alina Popescu;
il. de Artfull Doodlers Ltd. - București: Nemira Publishing House, 2019
ISBN 978-606-43-0439-1

I. Popescu, Alina (trad.)
II. Artfull Doodlers Ltd. (il.)

821.111

Lily Small
MIA THE MOUSE
Ediția originală engleză publicată pentru prima oară
în 2013 cu titlul *Mia the Mouse*
de Egmont UK Limited,
The Yellow Building, 1 Nicholas Road, London, W11 4AN

Text © Hothouse Fiction Ltd 2013
Ilustrații © Artfull Doodlers Ltd 2013
Ilustrația copertei © John Francis 2013
Ilustratorii și-au afirmat drepturile morale.
Toate drepturile rezervate.

© Nemira, 2020

Redactor: Irina CERCHIA
Lector: Maria TĂNĂSESCU
Tehnoredactor: Alexandru CSUKOR

Orice reproducere, totală sau parțială,
a acestei lucrări și închirierea acestei cărți
fără acordul scris al editorului sunt strict interzise
și se pedepsesc conform Legii dreptului de autor.

ISBN 978-606-43-0439-1

Tiparul executat de ARTGROUP PUBLISHING

În colecția
 Animăluțele
fermecate
au apărut:

Bella, iepurașul

Chloe, pisicuța

Paddy, cățelușul

în curând:

Hailey, ariciul

Sophie, veverița

CAPITOLUL DOI

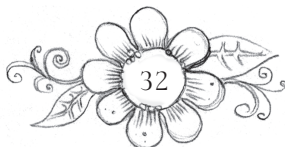
Să nu uiti...

În timp ce zbura, aripile Miei
scliffeau în lumina puternică a soarelui.

– Să nu uit! mormăi în sinea ei.

M-a rugat mama să îi aduc... Ooo!

Ce-i aia?

SĂ NU UIȚI...

De ramurile unui stejar din
apropiere atârnavă niște frunze de-un
verde-strălucitor. Erau pline de găuri,
de parcă le-ar fi ronțăit cineva.

– Poate că le-a ronțăit o omidă
uriașă! tresări Mia, cu mustățile
fremătându-i nebunește. Poate însăși
Clarissa!

Coborî iute ca o săgeată să se
uite mai de-aproape.

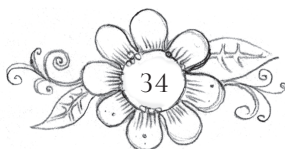
Frunzele arătau întocmai de
parcă s-ar fi înfruptat din ele fălcile
rapide și lacome ale Clarisei.

MIA, ȘORICELUL

Mia ateriză pe creangă și țopăi de-a lungul ei. Poate va da peste o Clarissa adevărată! Scotoci peste tot, trase cu ochiul sub frunze, dar nici urmă de vreo omidă uriașă.

SĂ NU UIȚI...

Parcă aș fi Archie, furnica! Și o caut pe Clarissa! își zise Mia, zâmbind în sinea ei.

Sări de pe creangă și o porni în zbor printre copaci. Trebuia să ajungă imediat la vizuină, să îi spună bunicii continuarea poveștii. Dar... stai puțin!

Șoricelul încremeni în aer. Mămica o rugase ceva. Dar ce? Se gândi și se tot gândi, dar degeaba. Nu-și amintea și pace. În minte nu

avea decât povestea Clarisei și a furnicii Archie.

– Gândește-te, Mia, gândește-te bine! chițăi ea.

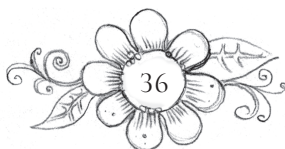
Te rog să-mi aduci niște i...

Nu mergea. Încercă să spună cu voce tare.

– Te rog să-mi aduci niște i...

Degeaba. Oricât s-ar fi străduit, tot nu reușea să-și amintească.

– Era ceva care începea cu litera „I“, zise Mia, scărpinându-se în creștet.

Șoricelul se uită la arborii și la plantele din jur. Pe chip îi apărură un zâmbet.

– Cred că sunt o mulțime de lucruri în Pădurea Înrouată care încep cu litera „I“, își spuse ea. Dacă sunt atentă la ele, sigur o să-mi amintesc ce voia mama.

Și cu un zumzet de aripioare, își văzu de drum. Nu peste multă vreme zări un animăluț pufos și cafeniu, cu urechi lungi, care țopăia de colo până colo pe pământ.

- Un Iepuraș de Mugur! Iepuraș
începe cu litera „I“.

Apoi îl văzu sărind peste un
mănunchi de ferigi. Dar de ce voia
mămica să-i aducă un iepuraș? Era
cam neastâmpărat pentru vizuina lor.

Și n-ar fi găsit acolo nici muguri pe
care să-i deschidă, căci asta era
misiunea iepurașilor din Pădurea
Înrourată.

– Nu, n-are cum să fie un iepuraș,
zise Mia, clătinând tristă din cap.

Apoi văzu un ienupăr cu ramuri
care se întindeau ca niște brațe.

– Aaa... știi! strigă Mia, bătând
din lăbuțe. Scoarță de ienupăr, să se
scarpine cu ea pe spate! Mămica se
plânge mereu că o mănâncă spatele.

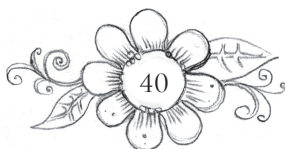
Dar își aminti că tăticul se
ocupa deja de asta, chiar deunăzi.

– Nu cred că și-ar dori încă o
bucată de scoarță de ienupăr. Doar
are un singur spate!

Și-o porni iarăși la drum prin
pădure, dar zărind scânteierea unei
ape în razele soarelui, se opri.

– Un izvor învolburat! chițai ea.
Mamei i-ar plăcea tare mult să aibă
unul!

Coborî lin și ateriză fără zgomot
pe malul izvorului. Apa lui, răcoroasă

și limpede, curgea la vale, murmurând
un cântecel vesel.

Mia se așeză pe mal și se aplecă
să ia niște apă în lăbuțe.

– Zzz!

Sări cât colo, mai să cadă în
pârâu. Ceva zumzăia pe lângă ea.

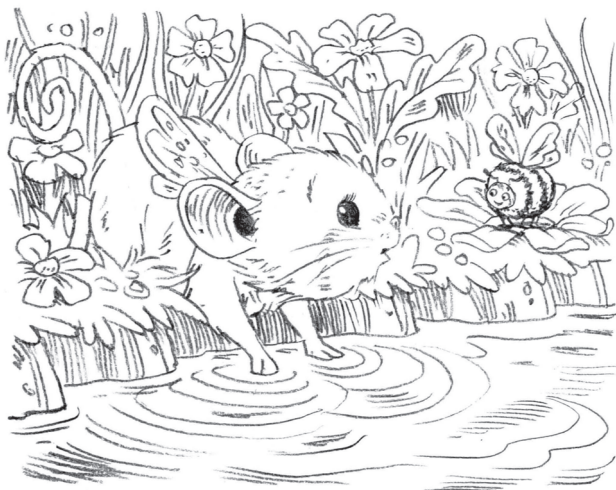
– Bzzzz, ai grrrijă! îi bâzâi o voce
la ureche. Să nu cazzzi!

Apoi bâzâitul încetă și acel ceva
ateriză pe mal, în fața ei. Era un
bondar gras și vărgat!

– Ce tot faci acolo? întrebă el.

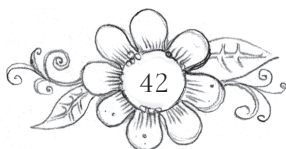

MIA, ȘORICELUL

- Încerc să prind apa, îi răspunse
Mia. M-a rugat mama să îi aduc un
izvor învolburat.

- Zzz, tare ciudat! făcu bondarul.
Pârâul care izzzvorăște de aici curge

SĂ NU UIȚI...

cale de mile întregi. E mult prea mare
zzză-l cari acazzză.

Mia oftă.

– Poate c-am înțeles eu greșit.

Tot ce știu e că m-a rugat să-i aduc
ceva care începe cu „I“.

Bondarul se încruntă.

– Probabil că zzze referea la
altceva.

Mia se uită bine la el și mustățile
începură să-i freamăte de încântare.

– Știu! Poate m-a rugat să-i aduc
o albină! E cu „I“.

- Nu, nu cred. Nu începe cu „I“,
bâzâi bondarul.

- Avem o vizuină tare drăguță.
Sunt sigură că ți-ar plăcea.

- Dar eu trebuie să zzzbor
pe-afară, să culeg nectarul din flori,
răspunse el, încruntându-se.

- A, da! făcu Mia și i se pleoștiră
mustățile. Iartă-mă, n-am vrut să te
supăr. Probabil că nu albine vrea
mama, de fapt. Ce n-aș da să-mi
amintesc odată!

Se așeză pe iarbă și oftă. Tare se mai săturase de povestea asta. Dar, dacă nu-și amintea, mama s-ar fi supărat rău pe ea!

Bondarul își frecă bărbia cu piciorușele din față.

- Nu fi tristă, îi spuse el. Cum te cheamă?

Mia își ridică privirea.

- Numele meu e Mia, răspunse ea în șoaptă.

- Eu-s Buzby. Bondarul Buzby. Uite, Mia, sunt o mulțime de lucruri

MIA, ȘORICELUL

cu „I“ prin pădure. Te ajut eu să
le cauți.

– Vai, mulțumesc mult, Buzby!

Și Mia se înălță în aer.

– Iar în cazzz că vrea într-adevăr
o albină, continuă el, vin cu tine la
vizzzuină, după ce terminăm de
căutat. Numai în vizzzită, se-nțelege.
Ce zzzici de ideea mea?

– Foarte drăguț din partea ta,
Buzby! se bucură Mia, bătând
fericită din aripioare. Să mergem!